

BUTLLETÍ INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 216 - Any XIX

FEBRER de 1982

(Foto: R. Creus)

Els atletes que participaren en el 1.er Cross "Vila d'Agramunt" corrien com a daines.

SIO - Butlletí Informatiu Municipal

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertràn, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Jaume Cufiat, Joaquim Felip Josep M.ª Lluch, Pere Mora, Jordi Padullés Josep M.ª Pijuan, Teresa Prados, Joan Puig i Rosa-Mari Sera

Col·laboradors: Miquel Aguilà, Jaume Brils, Ramon Creus, Francesc Domingo, Josep Farreny, Jaume Figuera, Joan Novell, Agnès Pedrós, Lluís Pons, Deudat Pont, Pauli Ribera, Magda Trepà i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Plaça Església, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 600 ptes.
Estranger 700 ptes.
Número solt 55 ptes.
Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:
Una pàgina 5000 ptes. al mes
1/2 " 1500 "
1/4 " 750 "
1/8 " 400 "

Anuncis solts, 50 % d'augment
Ajut especial: 1000 ptes. a l'any

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79
o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81
Jaume Cots - Tel. 39 01 32

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arribin a SIO, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Reproduïm, perquè els nostres lectors puguin veure la «rara» que representa, la factura d'un bar, que porta per nom SIO, i que ens ha enviat un agramuntí viatger, afincat a la capital d'Espanya.

HOTEL SARAKAWA P. L. M LOME TEL. 21 - 65 - 90 - B. P. 2232		SIO		Nº 004164	
BAR - SALON DE THÉ					
Serveur	Couverts	Table	Date		
A J 9 B Soda		11 XII 55	042	000.600	I
		11 XII 55	042	000.600	TO

Com es pot llegir, aquest local es troba a LOME, que és la capital de TOGO (país de l'Àfrica negra).

En preguntar, encuriós, d'on provenia aquest nom de SIO, li digueren que era el d'un riu que passa per allí.....!!!

AQUEST ANY FARÀ DIVUIT ANYS...

— que es va procedir a la repoblació d'arbres en algunes zones locals, amb un total de 1.000 unitats. De l'espècie de pollancre es van plantar 750 arbres al Parc del Sió. I al turó dels dipòsits s'hi plantaren 250 pins.

— que es va constituir a Agramunt una delegació de la Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Tàrraga.

— que el dia 1 de febrer, va cessar com a Vicari de la nostra parròquia el reverend Roc Salvia, el popular Mossèn Roc, que tant afecte i xamor s'havia guanyat dels agramuntins durant els cinc anys que hi va romandre. El mateix dia va arribar com a substituït el jove sacerdot, reverend Francesc Lloret, recent sortit del Seminari, al qual desitjaren una feix estança i molt èxit vers totes les seves activitats.

— que la Guàrdia Civil va abandonar el vell i deteriorat immoble que durant llargs anys havien utilitzat, i es van establir provisionalment a l'edifici del carrer d'Àngel Guimerà, que anteriorment ocupava Regions Devastades.

— que la Vila, com els gira-sols, tenia una marcada tendència a dirigir-se cap al Sud, la part Nord de la població semblava comptar molt poc a l'expansió urbanística i la seva atracció era nul·la pels passejants del diumenge. Contribuí sens dubte, a augmentar aquesta tendència el magnífic Bar, que es va inaugurar, també aquell any, a l'Estació Servei. La benaurança hauria estat completa si el camí que conduïa allí, —principal via d'accés a la població—, hagués estat més ben arreglat.

— que un industrial de la Vila, el senyor Josep Soldevila Vilanou va publicar un llibre de poesies, escrites en català. Glossant, uns esdeveniments de caràcter familiar i altres, es referien a temes variats. Lloances va rebre, per la seva noble pretensió de deixar constància en forma poètica, de les mil vicissituds i impressions que la vida ens ofereix.

MARIA-PILAR SOLANES

UNA VEGADA...

Hi havia un roure.

Un roure cepat, frondós i sadoll de vida.

Si n'hagués estat capaç, diria que era un roure amarat d'il·lusió, d'esperança, d'optimisme.

El seu tronc altiu, esvelt i senyorívol, s'enflava cel amunt com volent abastar els núvols, besar el sol, acaronar els estels.

El seu fullam, verd, esponerós, acollidor, era el càlid aixopluc de l'ocellada bullidora i reflaire, joia i encant d'aquelles serralades.

Segueix a la pàg. 4

AGENDA

GENER

divendres, 15 — GUILLEM VILADOT

El nostre convilatà torna a ser notícia. Ja, del 4 al 23 del passat mes de desembre; féu una Exposició Antològica a l'Escola-Taller d'Art de Reus.

Avui i a Lleida, s'ha inaugurat una exposició, de diferents artistes, amb el títol de «Pintura Contemporània a Lleida (1930-1980)», on també hi ha exposades diferents obres seves.

dissabte, 16 — LLADRES TREBALLADORS

Han hagut de ser-ho els que han robat a la masia de la Casanova (es troba al bosc del Siscar, a prop de Les Puelles), se n'emportaren, sense fer descriminacions, el que els va semblar del que tenien els masovers de la mateixa que, naturalment, aquesta nit passada no hi eren. La porta principal estava guardada per gossos, i han hagut d'entrar per una del darrera —molt ben reforçada i folrada amb planxa de ferro—, el que els ha portat molta feina sols cal dir que s'hi han hagut de girar a cops de mall per poder esbotzar el pany.

diumenge, 17 — SANT ANTONI

Aprofitant que enguany, aquesta diada s'escau en dia festiu, un grup d'agramuntins, fents recordança del temps en què es celebrava aquesta festa de la pagesia, han organitzat aquesta tarda i al Casal Agramuntí, un Gran Ball i han rifat un «preciós porc», tal com era tradicional de fer-ho en temps reculats.

DISSORT

La forta pluja d'aquesta nit passada i el plugim d'avui, han estat la causa de la suspensió del 1.º Cross Vila d'Agramunt, organitzat pel Consell Municipal d'Esports, amb la col·laboració dels Centres d'Ensenyament locals i diferents organismes. Malgrat el temps però, s'han presentat alguns participants forasters i, sobretot, menuts de la Vila, delerosos de participar-hi.

dijous, 21 — CINE-FORUM

L'empresa Germans Ribera, aquest mes, ha ofert dues sessions de cine-fòrum, com sempre, a càrrec de Mn. Manuel Pal i amb assistències d'una cinquantena de persones.

El passat dia 14, es projectà la pel·lícula «Cristo se paró en Eboli» del director italià Francesco Rosi. Avui, «El hambre de mármol» del director polonès Andrzej Wajda.

LLADRES ESVERATS

Sens dubte gent jove els dos que han entrat, aquesta nit passada, per robar, al Casal. Ho han fet obrint (o ja l'havien deixat oberta?) una de les finestres del costat del carrer de la Ronda dels Comtes d'Urgell, segurament enllaminats per emportar-se els «calés» de les màquines de joc i tabac que allí hi ha. Devien fer poc o molt soroll, que alertà els arrendataris que allí dormen. En sentir-se descoberts, esverats, sortiren del local a l'estil pel·lícula d'acció: tombant cadires i saltant per les finestres tancades —un, per la mateixa que havia entrat, sense pensar que ja la tenia oberta—, amb la consegüent trencadissa de vidres.

divendres, 22 — «SANTA MARIA D'AGRAMUNT»

Aquest és el títol del llibre —acaba de sortir a la venda— que ha editat la Parròquia d'Agramunt, i del que n'és l'autor el senyor rector: Mn. Manuel Pal i Casanovas. És un llibret de 53 pàgines, amb profusió de gravats i fotografies de la nostra Església Parroquial.

dimecres, 27 — METEOROLÒGIQUES

Enguany i fins ara, l'hivern és d'allò més benigne, no s'ha conegut el fred. Per altra part, les pluges han estat abundoses últimament, el que ha portat a vèncer la sequera que ja començava a angoixar.

Tot plegat, temps ideal per als pagesos, ja que la collita de cereals es presenta amb molt bones perspectives. Els qui estan de cares llargues són els botiguers de roba d'hivern, ja que, en no fer fred, doncs... empostades plenes i calaixos mags.

diumenge, 31 — 1.º CROSS VILA D'AGRAMUNT

A la fi s'ha pogut celebrar aquesta competició esportiva, que s'hagué de suspendre el passat dia 17, per motiu de la pluja.

Aquest ajornament ha estat beneficiós, s'ha potenciat la prova, ja que, junt amb la Conselleria Municipal d'Esports l'organitza, també, la Federació Lleidatana d'Atletisme, convertint-se en Campionat Provincial, i on hi col·laboren: Centres d'Ensenyament, Associacions de Pares d'Alumnes i la Creu Roja local. Uns 2.000 atletes, de diferents contrades, han participat en les nombroses proves que s'han celebrat. Trobaran àmplia informació d'aquest esdeveniment en aquest mateix SIO.

EDITORIAL

L'HORA DE LES PLACES

Sembla que, per fi, ha arribat l'hora dels eterns marginats. Inclús els més ben intencionats ja començàvem a dubtar-ne i val més a ben segur, no voler conèixer el que molt probablement pensaven els sorneguers. Però la cosa es veu ben bé que anava seriosament:

Homes i màquines s'han posat en moviment i entre rebentades de les canonades d'aigua, fang, trulls que s'han inutilitzat i alguns que s'han volgut conservar, s'han endegat ja les obres de remodelació del clavegueram i de la xarxa de distribució d'aigua potable, a les places Amball, Pare Gras, de la Dulla, de l'Hospital i de l'Om, així com també, la pavimentació i construcció de voravies a les mateixes.

Llevat de la de l'Església, aquestes cinc places són les més antigues, les més tradicionals, les que més testimoniatge poden donar de la història de la nostra Vila i bé es mereixen, per tant, una acurada restauració si bé que cuidant, tal com tenim entès que es farà, que no quedi desvirtuada la seva clàssica fesomia.

Ham creu que caldria superar els límits ideològics més o menys partidistes que tenen cabuda a la nostra comunitat congratulant-nos, tots plegats, de la millora que representen les realitzacions d'aquest tipus per quant, en millorar l'aspecte del nostre entorn, augmenta també el prestigi de la nostra Vila.

Confiem doncs, que així serà. Que malgrat puguin haver-hi (com hi seran) diferències d'opinió, pel que respecta a la forma i solució que es dona a les places esmentades, en el fons del fons, tot el veïnat s'alegrarà de la millora que dites obres representa.

Per això, des de la tribuna de la nostra publicació, aplaudim i remerciem a tots els veïns afectats el seu ajut econòmic i gairebé unànime recolzament moral que han possibilitat, de manera decisiva, la iniciativa del Consistori.

«SIO»

Era majestuós, el roure.

la seva gallardia, no la commovien els vents, ni els aiguats, ni les gelades, ni els sols, ni les neus, ni les llargues secades. El roure feia cara victoriosament a qualsevol malvestat. I persistia, immutable, com un penyal dreçat al bell mig de l'oceà.

Envejat, diríem, per amics i enemics, ell anava fent via, fidel als seus mètodes, al seu estil, al seu criteri. Res ni ningú no el feia dubtar. Res ni ningú no el feia trontollar. Res ni ningú no aconseguia que el roure perdés la seva bellesa peculiar, aquell encant seductor, aquella gràcia tan seva que el feien inconfusible entre tots els arbres de la contrada.

Humanitzant el món del nostre roure, diré que, pel seu bell aspecte i per les seves qualitats, esdevingué, aviat, l'objectiu de les crítiques d'altres arbres no tan afavorits. Rancuniosament el titllaven de tantes i tantes viloses...

Calúmnies, només; pura enveja dels que no arribaven a ésser com ell.

Però, no: el roure no ho era, d'altaner, ni de cínic, ni se superbiós. Ell era, senzillament, un roure. Un roure que cercava tothora, amb tossuderia, la formosor, la saviesa, la perfecció en tot el seu quefer.

El temps anava lliscant.

Les gelades i les neus, els aiguats i les secades tornaven un dia i un altre dia. Les escomeses cruels no afuixaven...

Amb tot i això, el roure no podia ni volia claudicar; no podia ni volia doblegar-se.

— Per què? Per què? es preguntava una vegada i una altra.

No podia entendre, el roure, la buidor que l'envoltava, la tristesa del seu viure. Mes... ell aguantava any rera any. Talment un Hèrcules.

Fins que un dia, Ah! Un dia, el roure, majestuós gegant del bosc, començà de perdre el seu encant seductor. El tronc, abans esvelt i senyorívol, s'anava esberlant, solcat per les arrugues cada cop més pregones, més implacables, més desafidores.

Les branques, de fullam luxuriós temps ha, perdien a poc a poc la seva frondositat. Ja no hi xiuxiuejaven els ocells, ja no s'hi esbadellaven a la llum els petits ouets dels nius...

Estava trist, el roure.

No. No era ja el mateix. El sol, el vent, la neu i la pluja... ara sí, ara el feien trontollar.

Què li ha passat al roure? Què tindrà el nostre amic gegant? Què se n'ha fet de la seva bellesa, de la seva valentia, de la seva ardidesa, de la seva grandiositat?

— On ets, tu, roure? Sí no et conec!...

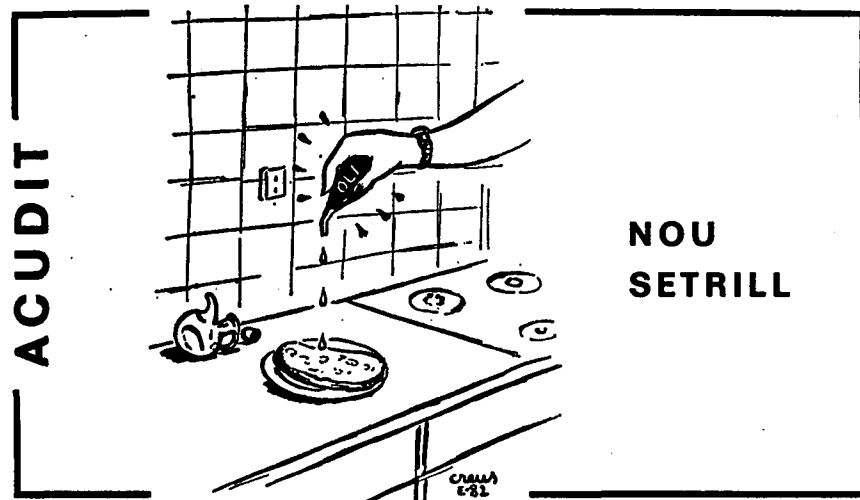
Però... penso, i penso. Faig desfilar per davant meu imatges i més imatges, fets i més fets de la vida del roure...

I, sí. Ja ho entenc.

— Ara, sí, roure amic. Ara veig clar el per què del teu canvi, de la teva mutació.

A tu, roure, com a més de quatre, t'ha canviat... la vida. Han estat els cops reiterats i insidiosos de la vida que, dia rera dia, com qui no fa res, t'han anat fent, han anat minvant la teva bona planta. En una paraula: han acabat amb tu... amb tot un roure!

AGNÈS ESCOLA
IGUALADA (Anoia)

Confeccions AGRAMUNT

Avda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA

Pl. Mercadal, 9 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

FORN CAMATS

Sant Joan 4, Tel. 39 02 38

MAGATZEMS COTS

Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

FERRETERIA ESCOLÀ

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ

Avda. M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85

Material Construcció A. ESTEVE

Avda. M. Jolonch, 6 Tel. 39 02 60

FOTOS FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34- Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió

Pl. Pou, 22

SABATERIA HUGUET

Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

QUEVIURES MORA

Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Queviures Cal PANTON

Avda. J. Mestres Tel. 39 01 41

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

TORRONS ROIG

Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Panyeries SABADELL

A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esparteria Josep M. TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

FARRATGES VIÑALS

Avda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixeria VILLALTA

A. Guimerà, 6 Tel. 39 60 83

Història i Anecdolari

El carrer de Sant Joan és un dels més antics de la vila, un carrer amb molta personalitat adquirida al llarg de la seva dilatada història.

Ignorem el perquè del seu nom, fruit segurament d'una denominació popular posteriorment institucionalitzada. En un document agramuntí de l'any 1306 s'esmenta l'església de Sant Joan, un temple del qual no en tenim cap altra notícia. Posats a fer suposicions ningú no ens priva de pensar que estava situat al carrer de referència i que d'això li va venir que fos anomenat d'aquesta manera.

Bona part de l'esmentat carrer està porticat i els coberts es tornen més humils, en quant a la seva construcció, a mesura que s'allunyen de la plaça i s'apropen al portal de la muralla que al seu final existia antigament. L'avui anomenada travessia de Sant Joan, abans estava edificada; i l'actual carrer del Pas de Ronda, com el seu nom indica, és un dels pocs bocins de l'antic camí de ronda que ens queden a la vila. Sempre ha existit el carrer lateral que comunica amb la plaça del mercat i contem que una mica més avall, anys endarrera, hi havia un corriol que travessava fins al carrer de la Mercè.

El carrer de Sant Joan, per la banda dreta, comença a la cantonada del carrer de la Germandat, davant la part posterior de la Capella del Socors; aquest revolt és una reminiscència de quan la Baixada del Mercadal no estava edificada i la vila s'acabava davant la placeta de l'Hospital. Per l'esquerra l'inici és més convencional, sembla que hauria de començar a la cantonada del carrer Castell, però la primera casa és tant davant de la Plaça que com pertanyent a ella és considerada; un criteri que com hem vist no es segueix a l'altre cantó.

A l'indret que avui ocupen les dues primeres cases de Sant Joan, a la banda esquerra, hi existí fins a la guerra l'espaiosa mansió senyorial de la família Siscar. La casa que segueix també és bastant gran i també tenia una magnífica façana de pedra picada. A continuació hi trobem el Foment Parroquial i la Rectoria, al pati que abans ocupava l'església de la Mercè, la qual, bastant abandonada d'anys i mal-

mesa pels bombardeigs de la passada guerra, fou enderrocada definitivament vers l'any 1950.

Però el que dóna més personalitat al carrer de Sant Joan és el mercat setmanal i la circumstància macabra d'ésser l'últim carrer que recorren les despulles mortals dels agramuntins.

Fa anys i panys que els dies de mercat el carrer de Sant Joan s'omple d'animació, a excepció del darrer tram. Abans era el reng, amb aviram, ous i conills; ara són parades de tota mena les allí instal·lades. La concurrència dels matins de mercat contrasta amb la tranquil·litat dels altres dies de la setmana, que es torna un carrer assossegat, sense estridències, ni trànsit excessiu.

Tots els cementiri agramuntins de fora vila els han situat a la banda nord i el carrer de Sant Joan, excel·lent per canalitzar la tramuntana fina, ha estat durant dos segles pas obligat per a les comitives funeràries. Fins no fa pas massa anys sacerdots i acompanyants acomiadaven el difunt a l'extrem del carrer, on abans hi havia el portal; ara la manifestació fúnebre es dissol a la Plaça, però el trajecte que ha de recórrer el cadàver és el mateix d'abans.

Acabaré amb una curiositat històrica. La casa senyorial de la família Siscar que va arribar fins a nosaltres, fou construïda a la segona meitat del segle XVIII. En fer la façana els pilars no arrencaven com els altres del carrer, entraven uns vint o vint-i-cinc centímetres a l'interior dels coberts i l'Ajuntament no ho acceptava. Però el senyor de Siscar aconseguí l'ocupació d'aquell pam i escaig de via pública gràcies a un «establiment» que, en nom del Rei, li féu l'Intendent General de Catalunya l'any 1763, a canvi de vint rals d'entrada i un sou anual de cens. Un cens que, segons sembla, no es va pagar mai, entre altres motius perquè en una vila lliure com Agramunt era dubtós que Sa Majestat tingués aquelles atribucions. També deien que l'espai que els pilars ocupaven de més per mà de dins, ho cedien per mà de fora. Sigui el que sigui, el senyor de Siscar va sortir amb la seva.

Lluís PONS i SERRA

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

Pinsos Compostos

**Escorxador general
Frigorífic**

**Medicaments i
Assistència Tècnica**

**Material per a la
Ramaderia**

Secció Agrària

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLC

**Llenya i Carbó
F. Santamaria
i Fills**

Santa Esperança
Telèfon 390387

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Sastreria
UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

LA PUJA DE L'ELECTRICITAT

Fa exactament un any, que des d'aquestes mateixes planes fèiem un comentari sobre la puja dels preus de les tarifes elèctriques. Enguany altre cop voldria incidir en aquest aspecte que tant afecta l'economia familiar.

Realment és esfereïdor pensar en els considerables augments que estem patint els que hem d'encendre el llum (i som tots). Anem a veure-ho:

Gener 80	17 %
Juliol 80	19'5%
Gener 81	19'2%
Març 81	7'6% (1)
Gener 82	12'6% (2)

Fem els comptes. Exactament en l'espai de 2 anys l'augment ha estat de l'ordre d'un 75'9%. Senzillament vergonyós i incompreensible, com no sigui l'afany desmesurat del gran capital de les companyies elèctriques, es diguin FECSA, ENHER o Iberduero, d'acumular i acumular més i més diners, per a obtenir força i força beneficis.

Pensem per un moment que aquests dos darrers anys han estat un temps de mínima conflictivitat laboral, gràcies als acords que van arribar algunes centrals sindicals i els empresaris i àdhuc el govern.

No ens entra en el magí de cap treballador, siguem botiguers, pagesos, paletes o jornalers, que hem vist com a través de tots els mitjans de comunicació hem estat «bombardejats» per allò de què vivim una greu crisi econòmica i que tots junts hem d'afluixar una mica i hem de fer un esforç per a superar-la, que precisament en els anys en què hem vist més reduïts els nostres ingressos laborals, un govern que diu que actua en defensa i en pro dels interessos del conjunt del poble, permeti aquestes pujades tan desorbitades si les comparem amb els augments dels salaris, per exemple.

Es inacceptable, inadmissible i fins i tot fastigós que això ocorri en aquest país que ha arribat a un índex d'atur d'un 13'57% de la població activa cosa que suposa 1.743.789 persones sense feina, (3) en el que la banca (al cap i a la fi la que sustenta la majoria de les grans empreses) ha obtingut uns beneficis extraordinaris, molt més que mai, a canvi del gran sacrifici de molts obrers i petits empresaris que quan han necessitat diners els han exprimit fins al coll. Un país on podem veure com l'evasió de capitals a l'estranger continua essent un fet: les darreres dades afirmen que a la banca suïssa hi ha dipositats 320.000 milions de ptes. (4). És intolerable, doncs, que el «cinturó» ens l'hàgim d'estreñer sempre els mateixos.

Molts pensen que aquestes situacions hi han estat sempre i que sempre serà igual. Hom cau a vegades en una mena d'immunització permanent a base de futbol, toros, televisió o a base de repetir-nos que els francesos, anglesos o marroquins són uns dolents perquè ens tomben els camions, no ens donen Gibraltar o ens capturen els nostres vaixells de pesca, respectivament.

Penso, però, que hom es podria adonar perfectament que fins ara, sempre ha estat així perquè fa molts anys que estem governats precisament per aquells que defensen puntualment els interessos dels grans capitalistes i de la gran banca i que, mentre això continuï, és ben veritat que no canviarà res. Hem de pensar que sí, que hi ha possibilitat de canvi, que sí que hi ha una esperança, per a obtenir una vida més digna de les classes més populars, en el nostre país veí així ho estan fent.

Miquel AGUILA BARRIL

(1) AVUI, 13-1-82.
(2) AVUI, 16-1-82.

(4) EL MÓN 15-1-82.
(3) AVUI, 27-1-82.

Auto - Escola

Martí

Cotxes de Lloguer

Ripoll

Urbanització
Verge del Socors
Telèfon 39 01 61

BANC CENTRAL

el seu banc amic

Més de 1596 Sucursals i Agències

SUCURSAL D'AGRAMUNT

Àngel Guimerà, 5
Tels. 390093 i 390008

MAFET D'AGRAMUNT (Informa, Antonieta Figueres)

GENER. — El dia 5, com tots els anys, van venir a fer-nos la visita tradicional S.S. MAJESTATS els REIS D'ORIENT, eren els mateixos que hores abans havien desfilat en magnífiques carrosses pels carrers de la vila d'Agramunt, van venir amb la banda de la Creu Roja que dona molta animació, van repartir joguines entre la quitxalla, els quals miraven embadalits i atemorits aquelles cares que els somreien oferint-los uns caramels.

SOPAR. — Aquest mes, per fi, es van decidir de gastar-se entre els joves i les criatures els diners que havien aconseguit gràcies a l'escala en HI-FI que havien fet durant dues festes majors. Es va acordar fer un sopar pels petits o més joves, a la sala del cafè, hi van assistir totes les criatures del poble i van ser obsequiades a l'acabament amb petits regals que tots van agrair, els més grans es van desplaçar a un local de Vilagrassa en el que hi van sopar, acabat el qual, es van dirigir a la discoteca per acabar de passar l'estona. Tant els petits com els grans quedaren tots contents.

MONTCLAR D'AGRAMUNT (Informa, Maite i Montse Galceran)

VIGILIA DE REIS: La nit del dia 5 de gener, va ser inoblidable per tots, principalment la quitxalla.

Com és natural, tothom i, sobretot els nens, esperaven amb gran deliri la rebuda dels Reis, entre ells es feien comentaris com: i a tu, que et portaran...?, ja has fet bondat...?, a veure si et portaran carbó...?, en fi va ser una estona molt divertida veient que tothom reia i alguns feien una cara d'esfereïts, que espantava.

A dos o tres quarts de nou, es va fer la rebuda dels Reis amb un gran repic de campanes i de mans. Aquests arribaren amb els seus respectius cotxes i patges, davant hi anava la Banda de la Creu Roja d'Agramunt, la qual, feia molta més festa.

Ah! i per cert anaven molt mudats.

Seguidament van adorar el nen Jesús.

Després, tots plegats, ens vam disposar a entrar a la sala on estava previst repartir els paquets i allà es va veure que els nens s'havien portat molt bé, perquè n'hi havia molts i de tota mena. El paquet que va ressaltar més va ser el del mossèn de Montclar. I per últim la festa es va acabar amb força caramels i confeti.

— Aquest mes, els pagesos han tingut un xic d'esperança pels sembrats, ja que la tan esperada pluja, ens ha visitat.

Els camps ja comencen a verdejar una mica, però no massa.

MONT-ROIG DE SIO (Informa, M.ª Carme Solans)

FESTES DE NADAL: No va haver-hi sort amb la loteria; el número repartit pel poble no va resultar premiat. Bé, esperarem un altre any.

El pessebre que vàrem fer el jovent del poble, degut que es va fer a dins de l'església, no entrà en concurs, no obstant va tenir algun premi: una placa especial.

El tradicional arbre fet a la plaça no va poder concloure les festes ja que per la ventada d'alguns dies, van començar a volar cintes i bombetes i es va haver de desguarnir.

El dia cinc, a la nit, van passar els Reis amb gran alegria, tant per petits com per grans, ja que per a tots va haver-hi regals.

PUIGVERT D'AGRAMUNT (Informa, Joan Avellana)

— El diumenge dia tres, tota la mainada del poble van anar a rebre i donar les cartes al patge Alibatà-Bassanà, que va venir dels llunyans països d'Orient amb el seu cavall blanc i el seu ajudant.

— A la vigília de Reis, com és costum a tot arreu, van arribar els Reis Mags d'Orient. En arribar al poble, el primer que van fer,

va ser anar a adorar el nen Jesús, seguit d'un discurs i repartida de caramels a la sala recreativa. Més tard es va fer la tradicional repartida de joguines. En acabar el repartiment de joguines es va fer un sopar a Ca la Vila per a tots els col·laboradors.

— En aquest mes, cal lamentar la pèrdua de Magdalena Bonet i Pelegrí; va morir el dia 8 de gener, a l'edat de 81 anys.

— El dia de Sant Sebastià, ja que abans en aquest dia es feia la festa major, es va fer missa a les 7 del vespre.

Al cap de tres dies, es va dir el dissabte, es va fer ball a la sala recreativa, organitzat pel jovent. Vam tenir de músics el Duo del Segre.

— Gràcies a la col·laboració del nostre Bisbat, ja s'ha recollit, amb l'ajuda de les cases del poble, els diners per la restauració de la teulada de l'església.

— El dia 24, es va fer a l'església i a les cases del poble, la recollida per la Santa Infància.

MONTGAI (Informa, Concepció Ribalta)

— El passat dia 23, els vuit nois que han de marxar a la mili, ens van oferir un gran «Ball de Quintos». Des de feia molts anys no es feia aquesta festa. No hi va faltar l'animació ni el xampany. També van organitzar una rifa, en la que hi havia un gros pernil i un regal sorpresa. Els desitgem a tots que passin una «mili» ben divertida, i que tinguin una bona sort.

També, des de fa uns quants diumenges, sembla que el C.F. Montgai està més animat. Després d'uns inicis de temporada sense conèixer la victòria, últimament es defensa millor i, va guanyant, poc a poc, punts en la classificació. Esperem que continuï la bona sort pel nostre equip.

OSSO DE SIO (Informa, Xavier Bernaus)

El perill que fins ara existia al creuer del camí del cementiri i la carretera, ha estat eliminat en ser tallats dos arbres que privaven la visibilitat al conductor.

En quant a les festes de cap d'any i Reis, s'han desenrotllat amb poca activitat.

MONTFALCO D'AGRAMUNT (Informa, Teresa Rovira)

Ens marxa el mossèn: Mossèn Joaquim Boneta, és un capellà que es fa estimar, tot el poble el tenim en un gran concepte. Es preocupa molt de la gent i, amb uns sermons dels més macos, fa que la vida diària, no sembli tan monòtona com és. Per això, la seva marxa ha estat molt sentida per tot el poble. Sí, dic la seva marxa perquè així és, mossèn Joaquim se'n va, encara no sap el seu destí; espera que sigui bo. Ha estat una gran pèrdua, valdria la pena fer quelcom per a conservar-lo, no hi ha paraules per a explicar el buit que ens ha deixat al poble. El substituït és mossèn Alanís.

REUNIO: Reunió al poble per parlar d'un problemàtic cobert que es vol fer a Castellnou i que, encara que sigui al peu de la carretera de Monfalcó, el lloc on es vol fer, pertany al terme de Castellnou.

CASTELLNOU D'OSSO (Informa, M.ª Rosa Sendrós)

L'única notícia del mes de gener, és el canvi de capellà.

Al mossèn Joaquim Boneta, de Barcelona, que ha vingut fins ara, des de fa uns quatre anys a dir la missa, l'han tret d'aquí i a partir del dia 31 de gener, vindrà a dir la missa mossèn Alanís que viu a Puigverd. La marxada del mossèn ha causat molta condolència al poble de Castellnou, pels bons serveis que havia fet aquests anys de tenir-lo entre nosaltres. Esperem que mossèn Alanís, farà el bonament possible per servir el nostre poble.

LES PALLARGUES (Informa, Tersa Boncompte)

El dia 3 de gener, el carter Reial va passar per Les Pallargues a recollir totes les cartes que els nostres infants dirigiren als Reis Mags.

Al capvespre del dimarts dia 5, una majestuosa cavalcada ens va omplir d'alegria el poble. Els Reis de l'Orient havien volgut complaure's amb la seva visita. Després de fer l'Adoració a l'església, van acudir a l'escola on la mainada va interpretar una breu obra de teatre, que duia per títol «Els pastorets». Tot seguit, es va donar pas a la tan esperada repartició de regals. I com és costum, per cloure la festa, coca, torrons i moscatell.

El que cal remarcar, perquè ha estat molt interessant, és el caire d'il·lusió i convivència que han adquirit aquestes festes nadalenes, degut a la gran participació, col·laboració i assistència per part de tothom.

LES PUELLES (Informa, M.ª Antonieta Boncompte)

REUNIO: S'ha fet com cada any, en aquestes dates, una reunió de tots els veïns del poble. S'han tractat de diversos temes, com per exemple: D'arreglar alguns dels camins del terme, de posar el telèfon, etc. També s'ha passat comptes de l'any anterior.

SUBVENCIO: S'ha tornat a demanar la subvenció de la carretera, ja que la que estava demanada ha estat denegada.

PLANTADA D'ARBRES: Es plantarà, si Déu vol, una cinquantena d'arbres (moreres, plataners, entre altres), a l'entrada i a dins al poble, els quals han estat donats per l'Ajuntament d'Agramunt. Gràcies.

BELLVER D'OSSO (Informa, Jordi Pedró)

GENER

ELS MAGS: els mags al nostre poble arriben un dia més tard i així, al matí, poden assistir a la missa del dia 6 i després repartir al cafè, totes els paquets dels menuts i grans del poble així com també d'alguns indrets de fora. De bon matí les nostres recentres elles verdes del poble, Jaume, Josep M.^a, Teresina i M.ª Assumpció, sortiren amb els seus cotxes a buscar els mags que a les 11 arribaven a Bellver.

ELS DISSABTES DE CAFE: ja fa un temps que es segueix al nostre poble la tradició de celebrar els dissabtes —mestre juguem a cartes—, els sants dels que d'una forma seguida hi anem tots els dissabtes. I com que ara, el 17, fou Sant Antoni el vam celebrar en honor del Gilabert i el Bisbe.

JOSEP M.ª ESTEVE: aquest noi, en un campionat de ping-pong, jugat a Lleida, ens va donar un magnífic segon lloc dins de la seva categoria. El felicitem pel triomf i li desitgem un gran futur dins d'aquest esport.

ARA AL NOSTRE POBLE HI HA MES RITME: vull dir que des de ja fa un temps un nou vehicle circula per Bellver, el Ritmo 75 de Jaume Rosinés.

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER · BOSES DE PLÀSTIC · TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ☐ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

PREIXENS (Informa, Ramon Fontanet)

—Al local de la Germandat, la vigília de Reis es van presentar a la nit, els Tres Reis Màgics, carregats de paquets per a regals pels nens i nenes de Preixens i allí mateix els van distribuir tots. La canalleta sortien ben carregats i il·lusionats.

—Degut a la pluja, hi ha una bona saó als camps i els sembrats verdegens arreu. De moment la collita pinta molt bé.

—El dia 7 de febrer, comença la veda de la caça per a totes les espècies i, com a comiat de la temporada, tots els caçadors, farem un gran tec al camp de tir. Esperem que a més de bona teca, hi haurà molta alegria.

—Hem de donar una notícia molt esperada per molta gent: Aquesta setmana, començaran les obres d'aixamplada i asfaltat de la carretera de Preixens a Castellerà, així com també es suprimiran molts revolts. Per fi serà una realitat el que s'havia esperat durant anys i panys. Tots celebrarem aquesta gran millora.

PRADELL (Informa, Ricard de Pradell)

Per Cap d'Any varem fer l'enterrament de la nostra veïna Maria Gené Cases, que lluirà l'ànima a Déu l'últim dia de l'any passat. Vagi des d'aquí, la nostra condolença als seus familiars.

El dia 5 a les 8 del vespre, va arribar al nostre poble, la cavalcada dels Reis Mags d'Orient, que per joia de petits i grans, repartiren molts regals.

El dia 20 —per Sant Sebastià— vam honorar el nostre Patró, ja que des de fa molts anys, el tenim com el nostre advocat de tota classe de mal. Va haver-hi Missa Major, amb predicació del P. Fontseca de Balaguer.

Es va acomiadar mossèn Joan que servia a la nostra parròquia, i es va fer càrrec de la mateixa, l'últim diumenge de gener, l'anomenat P. Franciscà.

Electricitat

Jaume Amedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

Ferreteria

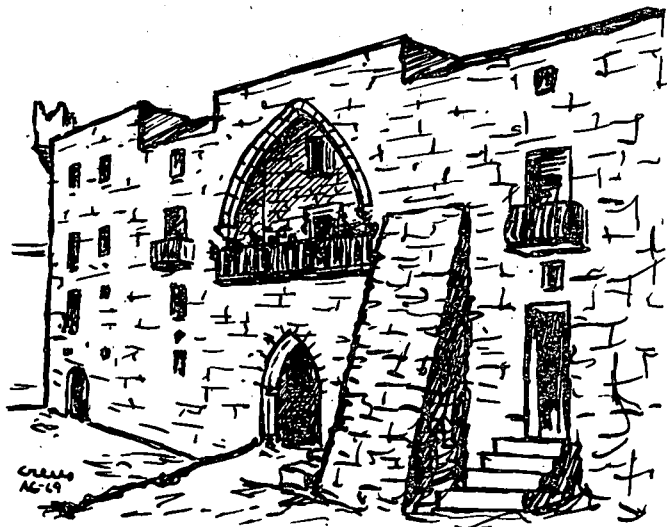
MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

LES PALLARGUES Crònica de l'Agrupament

Aquest poble, antigament era anomenat Espallargues. L'any 1307, la jurisdicció del lloc fou concedida al comte d'Urgell en una concòrdia entre aquest i el comte de Barcelona. Posteriorment tingué el senyoriu el Marquès d'Argençola.

El municipi de Les Pallargues que es troba a la vall mitjana del Sió, va des del Tossal de Caplloc al nord, fins al barranc de Sant Gill al sud i limita amb el terme de la Figuerosa; comprèn a més, els pobles de Pegalls, Sisteró, Mont-Roig de Segarra, els antics termes i masies de Queralt de Meca i Golonó, el despoblament de Claret i l'antiga quadra de Talarn. El 1974, li fou agregat el municipi de l'Aranyó i adoptà el nom oficial de Plans del Sió.

El poble té actualment uns 200 habitants en poblament aglomerat. La seva altitud és de 412 metres.

Està situat a la dreta del Sió, al voltant de l'antic castell de Les Pallargues, que es conserva en bon estat, lluint la seva arcada gòtica a la façana de notable interès artístic.

També cal anomenar la seva església parroquial dedicada a Sant Salvador, que recentment ha estat restaurada, adquirint així, un millor aspecte.

Els conreus que hi predominen són els de secà destinats a cereals, olivers i ametllers. També s'hi pot trobar una petita part de conreus de regadiu (hortalisses, arbres fruiters i patates), localitzada a la vora del riu.

La ramaderia ovina i porquina, l'avicultura i les activitats industrials derivades de l'agricultura, complementen l'economia. Cal destacar la importància de la fàbrica de pinsos de la Cooperativa Agropecuària de Guissona, que està localitzada en arribar al poble.

No podem acabar sense dir, que aquest poblet dedicat a la pagesia, manté en bon estat les seves tradicions, principalment les que fan referència a festes, que cada any van en augment.

**Teresa Boncompte i Ribera
Assumpció Vilaseca i Viladrich**

Encetem aquesta vegada la crònica escolta, bo i parlant de les activitats desenrotllades durant les vacances de Nadal. Per ordre cronològic foren les següents:

La nit de Nadal, en sortir de la missa del Gall i com ja va essent tradicional, inauguràvem el Pessebre Vivent al cau. Enguany van tenir cura de l'organització i el muntatge d'aquesta arrelada tradició els rangers i les noies guies (nois i noies d'11 a 14 anys); a darrera hora els més grans van haver de donar-los-hi un cop de mà, però en el temps previst tot era a punt. Els llobatons i els rangers van gaudir d'allò més fent de pastors i rabadans, d'àngels i dimonis... El pessebre restà obert gairebé tots els dies de festa d'aquestes vacances i fou visitat per força gent. Hem d'agrair des d'aquestes pàgines la col·laboració especial de «El tren de fusta» pel que fa a la instal·lació dels equips de so.

Mentre els darrers visitants entraven al cau, començava a córrer el porró al Foment Parroquial; nois i noies, els caps, pares i simpatitzants celebràrem la joia del Nadal compartint els «ganynps» que s'escauen en aquests dies. Ben de matinada s'acabaren les restolines i la xerínola.

L'endemà a la tarda, festa de Sant Esteve, ens tornàvem a aplegar en aquell mateix local per recordar algunes de les activitats més reeixides del curs passat: la marxa a Montserrat, l'ascensió al Pic d'Aneto, els camps de l'estiu... Durant més de dues hores vam contemplar les vistes preses pel consiliari de l'Agrupament en les activitats suara esmentades.

I després de tot això, ja només resta fer un petit resum del que van ser les sortides a la neu.

Els R/NG i els Ll/D vam marxar cap a Barruera (Vall de Boí, Pallars Jussà) el dia 27 de desembre al matí. Amb la pluja a l'esquena i l'aiguaneu, després de Benavarrí arribàvem al Pont de Suert vora el migdia. Allí ja hi havia neu abundant: aquella mateixa nit, n'havia caigut gairebé un pam en aquelles contrades i per tot el Pirineu. Malgrat que a la tarda el sol envaï les valls i el país semblava una postal, el mal temps ens acompanyà la resta dels dies. Fou una llàstima perquè no vam poder sortir a caminar i calgué passar moltes estones al refugi fent activitats d'interior. De qualsevol forma, però, els nois van gaudir molt amb la neu que hi havia pels carrerons i els prats, arreu on anàvem. El dia 30 al vespre, ja érem tots a casa altra vegada.

El grup dels més grans vam sortir, matí, el dia 2 de gener. Després de diversos canvis de mitjà de transport arribàvem a La Plana de Montrós (Vall Fosca, Pallars Jussà) passat el migdia. El temps era realment extraordinari i vam aprofitar la cua de tarda per pujar a Capdella i veure la vall damunt els tres pams de neu que hi havia. Diversos temes, l'elaboració de l'avant-projecte d'empresa per a la resta del curs, una bona caminada i altres activitats s'encarregaren que el temps se'ns escolés ràpidament i la vetlla del dia dels Reis, al capvespre, retornàvem a casa després d'uns dies plens de moltes coses.

Per acabar aquest espai, esmentem una mica els projectes que ara estem preparant.

Si Déu vol, durant els mesos de gener i febrer participarem en un curs d'Iniciació a la Muntanya juntament amb els Agrupaments Escoltes d'Artesa de Segre i de Lleida, organitzat pel Centre Excursionista d'aquesta ciutat. També preveiem la participació en la X.ª Marxa de Regularitat de les Terres de Lleida i, a nivell de Caps, en les trobades de Formació Bàsica.

AGRUPAMENT ESCOLTA D'AGRAMUNT

Els nostres Pobles i el nostre País

(Els Privilegis d'Agramunt VI) I.ª Part

Els pobles, viles i ciutats de la Catalunya Nova varen configurar-se o desenvolupar-se a través de l'estructura senyorial. Per poder conquerir aquestes terres, els comtes de Barcelona i d'Urgell hagueren d'entusiasmar els seus respectius nobles, cavallers i eclesiàstics acompanyats dels seus vassalls en funcions de soldats. Les campanyes exigien despeses, cavalls i materials, i el seu finançament, en ésser impossible monetàriament, descansava en el repartiment d'allò que es conqueria. Els comtes, doncs, anaven donant en allou o propietat amplis espais, quadres, castells sarraïns o simplement nuclis habitats, a cadascun dels seus incondicionals, segons la dignitat de la seva persona o el grau qualitatiu o quantitatiu de la seva participació en les dites accions. La terra, doncs, passava a ésser un senyoriu i el comte es quedava amb el jurament de vassallatge i de fidelitat i amb l'exercici de la justícia civil i criminal sobre tot el comtat. Alhora però, el comte, com un senyor més, també es guardava la propietat senyorial d'alguns llocs, els quals formaven el seu propi patrimoni senyorial.

Els senyorius, evidentment, esdevindrien una font d'ingressos econòmics en la mesura que restessin habitats i es conreessin les seves terres. Així el repoblament constituïa una acció necessària, i per estimular-lo, els senyors concedien franquícies i privilegis. Cal dir que els senyorius comtals o reials eren sovint els qui gaudien de més llibertats i avantatges, i per això, foren els quins acolliren el nombre més important d'habitants. El comandament de les dites viles o ciutats, fou encarregat originàriament al Batlle o representant del comte o rei i al castlà —responsable del castell—, però al segle XII i a les terres de ponent, es començà a concedir una certa representativitat als veïns d'aquestes viles o ciutats en crear-se els primers governs municipals. La vila d'Agramunt, un poble protegit i privilegiat tradicionalment pels seus comtes, fou també pioner en la concessió d'una Paeria. Va ésser el comte Alvar d'Urgell, l'any 1253, el qui atorgà aquesta lletra:

«Que, en el nom de Déu, sigui cosa coneguda de tothom que jo, Alvar, comte d'Urgell per la gràcia de Déu, per jo i per tots els meus successors, amb el present escrit, que eternament ha de valer per la seva força, lloo, aprovo, concedeixo i en tot moment confirmo, amb total entesa, per a tots els meus homes i dones, conqueridors i ordenances,¹ així com a cadascú dels qui viuen a la vila d'Agramunt i en els seus termes, als presents o futurs, petits o grans, totes les franquícies, llibertats, noves i velles costums, totes les donacions o bé prescripcions i tots els vostres drets, en la forma, disposició i autoritat en què els tingueu o bé hàgiu de tenir-los i tots els vostres antecessors, retrocedint en el temps, tinguéreu, i amb la dignitat, força, seguretat, pau, tranquil·litat i sense cap rèplica en què heu estat acostumat a tenir-los i posseir-los. Per tant, lloo, concedeixo, aprovo i de nou confirmo, generosament i per sempre, totes i cadascuna de les coses abans dites a tots vosaltres, els ja mencionats qualitativament² i individualment: homes i dones, petits i grans que viviu a la vila d'Agramunt i en els seus termes, conqueridors, ordenances, els presents i futurs. Tal com el venerable Ponç, de qui tinc un bon record gràcies a Déu, i els meus antecessors, mitjançant documents, a vosaltres i als vostres antecessors us concedirem, donarem, lloarem o bé confirmarem alguna cosa, jo, plena i totalment, concedeixo per sempre la totalitat (dels anteriors documents) a vosaltres, els ja esmentats, i als vostres, als presents i futurs, i generosament us ho confirmo sense cap altra repetició i amb la repetició dels meus,³ ja que és la forma millor d'ésser dita, escrita o pensada per la vostra utilitat i conveniència i la dels vostres. A més afegeixo el que us donem a vosaltres i als vostres, la paeria, el que tingueu, ara i sempre, paers que bé i fidelment protegeixin i defensin la vila d'Agramunt amb els seus habitants presents i futurs en profit vostre, d'aquelles coses de la vila i dels habitants i a favor de la meua justícia. Igualment us atorgo el que aquests paers puguin aquí (a la vila) posar multes d'acord amb el meu batlle, la meitat de les quals jo cobri,

i igualment que tinguin llicència i poder a fi que puguin fer «comunum»⁴ sempre i quantes vegades ells ho creguin oportú. Renuncio a tot benefici de l'acció de partir, a tot dret tant canònic com civil, escrit o no escrit, establert o que ha d'ésser establert, el qual no estigui d'acord, d'alguna forma, amb la justícia o bé no es fonamenti en algun motiu. I a fi que totes i cadascuna d'aquestes coses dites siguin tingudes més fermament a favor vostre i dels vostres, havent posat, a consciència, la mà sobre els quatre sacrosants evangelis i la creu, juro en nom del Senyor que jo, fidelment i inviolablement, observaré i compliré totes i cadascuna de les coses abans dites, i que mai no aniré en contra d'elles, de fet, de paraula o de qualsevol altra forma mitjançant jo o bé algun intermediari meu. Que Déu i aquests quatre sants evangelis de Déu, posats a la meua presència i tocats, m'hi ajudin. Això fou fet el 13 de novembre de 1253.

Firma † Alvar, comte d'Urgell que ho firma i concedeix, i demana que ho firmin els testimonis. Firma † R.Br. d'Ag. Firma † Jaume de Cervera. Firma † Br. de Finestres. Firma † Ri de Florejacs. Firma † A. de Cervera :soldats testimonis.

P de Castelots, notari de senyor comte Alvar, ho escriví i firmà.» El document ha estat traduït, del llatí, pel professor Sr. RAMON CASES i SAN OU, llicenciat en filologia clàssica i ha utilitzat la recopilació de D. Ramon de Siscar publicada al seu estudi «La Carta Puebla de Agramunt...», llegit el 14 de gener de 1884, a la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i recollit a les memòries de la dita institució. No ens ha estat possible trobar cap referència relacionada amb el nombre de còpies que han pagut existir, de l'esmentat privilegi, i solament podem deixar constància de l'encapçalament de l'edició del Sr. D. Ramon de Siscar, en què cita el pergamí n.º 46 de l'Arxiu Municipal d'Agramunt.

El manuscrit és important ja que constitueix l'acta de fundació de la Paeria o Ajuntament de la vila d'Agramunt. Hom espera poder-lo comentar en una propera edició.

JOAN NOVELL

Notes a la traducció:

- 1 Soldats que estan al servei d'un oficial per a afers del servei.
- 2 Indica les característiques que s'han de tenir per gaudir de les concessions del comte, per exemple: viure a la vila d'Agramunt, ésser conqueridor o bé ordenança, etc.
- 3 Fa menció, tot recordant-ho de forma general, el que els seus antecessors havien atorgat a la vila d'Agramunt, a més a més de repetir dues vegades el seu atorgament.
- 4 Significa la reunió dels paers amb els homes honorats de la vila per parlar dels problemes municipals.

VOLEU CANTAR CAMELLES?

Adreceu-vos a

Tere Añé - Tel. 390329

o a l'Ajuntament - Tel. 390057

Organitza: Grupament Escolta
amb el suport del Consell de Festes

Ier CROSS 'VILA

El passat dia 17 de gener s'havia de celebrar el 1.er cross intercomarcal Vila d'Agramunt, però es va haver de suspendre, amb molt pesar per part dels organitzadors i dels atletes de diverses localitats que ja s'havien traslladat a la nostra Vila, perquè la nit anterior a la celebració, va ploure a bots i barrals i els circuits van quedar ben entollats.

En un principi es suposava que s'hauria d'ajornar per bastant més endavant, però la Federació Lleidatana d'Atletisme, acceptà de traslladar a Agramunt el cross provincial, que estava previst de celebrar a Lleida, el dia 31 del mateix mes.

Així doncs, el dia 31 de gener se celebrava a Agramunt, organitzat pel Consell Municipal d'Esports amb la col·laboració dels Centres d'Ensenyament, l'Associació de Pa-

En aquest primer CROSS hi va haver una nombrosa participació i sobretot en les categories dels més petits.

En aquest cas no es complí l'adagi que diu: «Qui molt corre, prompte es cansa».

res d'Alumnes i la Creu Roja Local i amb el suport del Consell Comarcal i la Federació Lleidatana d'Atletisme, el 1.er Cross Vila d'Agramunt i el Campionat Provincial de cross 1981-82, am una participació d'atletes més nodrida del que s'havia pensat de bon antuvi, perquè a més de les categories previstes van afegir les de seniors i juniors federades, en ser com s'a dit, un cross provincial, que contribuïren a donar més prestigi i vistositat a aquesta 1.ª edició de Cross.

La participació d'atletes d'arreu de les comarques de ponent, fou nombrosa —1314 inscripcions de les que 220 no es varen presentar—, però val remarcar que les categories escolars més joves (benjamins i alevis) foren més concorregudes que les dels grans (Cadets i juvenívols).

D'AGRAMUNT'

El fred i la boira, no van atordir el públic que acudí al Passeig a animar els atletes locals, ensems de presenciar un esdeveniment gens de freqüent i que hauria de tenir una continuïtat.

Les competicions començaren a tres quarts de deu, en les categories escolars; a dos quarts d'una, les curses de seniors i juniors, i finalment l'OPEN popular local, a dos quarts de dues, en la que participaren una colla de convilatans i que posava punt final a aquesta jornada d'atletisme.

Ací teniu els més veterans d'Agramunt disposats a demostrar que ells també estaven en forma.

CLASSIFICACIONS

PROVA	GUANYADOR	POBLACIO	1.º LOCAL	LLOC	GUANYADOR PER EQUIPS
BENJAMI FEMENI	Marta Ribera	Arbeca	Anna Pascuet	17º	C.P. Arbeca
BENJAMI MASCULI	Albert Vallverdú	La Seu d'Urgell	Vicenç Carbó	4.ªrt	C.P. Juneda
ALEVI FEMENI	Teresita Pelegrí	Arbeca	Rosa M. Huguet	5º	C.P. Arbeca
ALEVI MASCULI	Antoni Díaz	Pont de Suert	Víctor Duran	5º	Pont de Suert
INFANTIL FEMENI	Cristina Pifarré	Arbeca	Maite Morales	11º	C.P. Arbeca
INFANTIL MASCULI	Miquel Vilalta	Alcoletge	Xavier Súrria	3ºr	Pont de Suert
CADETS FEMENI	ROSA ALFONSEDA	Pont de Suert	—	—	C.P. Arbeca
CADETS MASCULI	Carles Vallverdú	La Seu d'Urgell	Carles Escolà	4.ªrt	Agramunt
JUVENIL MASCULI	Estanis Perera	Arbeca	—	—	Pont de Suert

PROVA	GUANYADOR	DE L'EQUIP	EQUIP GUANYADOR
JUVENIL FEMENI	1.ª M.ª Teresa Víctor 2.ª Maria Betriu	Sícoris Seu d'Urgell	—
JUVENIL MASCULI	1.ºr Joan Ramon Muñoz 2.ºn Alexandre Silvestre	A.D.A. A.D.A.	A.D.A.
JUNIORS - SENIORS (Fem)	1.ª Neus Baches 2.ª Maria Pilar Paül	Sícoris A.D.A.	A.D.A.
JUNIORS MASCULI	1.ºr Joan Vilaró 2.ºn Joan M.ª Martín	A.D.A.	A.D.A.
SENIORS MASCULI	1.ºr Manuel Hernández 2.ºn Josep A. Hernanz	A.D.A.	A.D.A.

OPEN DE VETERANS de la «Ribera del Sió» 1.ºr Baldomer Vallverdú 2.ºn Jordi Poch 3.ºr Josep M.ª Martí

CENTRES O EQUIPS PARTICIPANTS

C.P. La Seu d'Urgell.
 C.P. Anglesola.
 C.P. Arbeca.
 C.P. Pont de Suert.
 La Salle - Mollerussa.
 Ntra. Sra. Socors - Agramunt.
 Escolapis - Tàrrega.
 C.P. Linyola.
 C.P. Juneda.
 C.P. Castellserà.
 C.P. Agramunt.
 Plans del Sió.
 L'Albi - Les Garrigues.
 Institut d'Agramunt.
 Institut de Cervera.
 C.P. Fuliola.
 C.P. Butsènit.
 C.P. Bellvís.
 C.P. Bellcaire.
 C.P. Bellpuig.
 Institut J. Oró.
 C.P. Igualada.
 Corazón de María - Lleida.
 C.P. J. Verdaguer - Tàrrega.
 C.P. Puigverd d'Agramunt.
 Sant Josep - Tàrrega.
 Mirasan - Lleida.
 C.P. Alcoletge.
 C.P. Magí Morera - Lleida.

L'esforç d'alguns corredors fou, en alguns casos, superior a les seves forces. Sort n'hi va haver dels components de la Creu Roja local que estaven al peu del canó!

(Fotos: R. Creus)

RELACIÓ DE COL-LABORADORS DEL 1.er CROSS VILA D'AGRAMUNT

1. — Direcció General d'Esports - Generalitat.	26. — Frankfurt «El Niu».	52. — Torrons Lluç.
2. — Govern Civil.	27. — Bar Joventut.	53. — Relotgeria Pla.
3. — Diputació Provincial.	28. — Bar Esport.	54. — Relotgeria Lagunes.
4. — Federació Provincial d'Atletisme.	29. — Bar Fondandana.	55. — Mundo Deportivo.
5. — Ajuntament d'Artesa de Segre.	30. — Consist, S.A.	56. — CHASIR.
6. — Ajuntament de Tàrrega.	31. — Maquinària agrícola Martorell.	57. — Auto-Escola Martí.
7. — Ajuntament de Linyola.	32. — Farinera Ramon Roca	58. — Comissió Seg. Social.
8. — Ajuntament dels Plans de Sió.	33. — I.P.S.S.A.	59. — Llibreria l'Espiga.
9. — Ajuntament d'Ossó de Sió.	34. — Torrons B.V.	60. — Llibreria La Cultural.
10. — Diputat i Senador Víctor Torres.	35. — Pretensats Cuñat.	61. — Carnisseria Silvestre.
11. — Senador Josep M.ª Ball.	36. — Joan Batalla i Pujol.	62. — Carnisseria Figuera.
12. — Associació de Pares de l'Institut.	37. — Coca-Cola.	63. — Confeccions Fibal.
13. — Associació de Pares Col·legi V. Socors.	38. — Cola-Cao - Nutrexpa.	64. — Confeccions Garrabou.
14. — Cambra Agrària Local.	39. — Kipps.	65. — Comerç Pere Riera.
15. — Penya Barcelonista.	40. — Garatge Secanell.	66. — Comerç Joan Escolà.
16. — Societat de Caçadors.	41. — Garatge Nadal.	67. — Queviures Maria Ros.
17. — Club Futbol Agramunt.	42. — Garatge Rovira.	68. — Sastreria Noguera.
18. — Banca Catalana.	43. — Tallers Bovet.	69. — Tabacs Erència.
19. — Banc Central.	44. — Garatge Farreny.	70. — Cooperativa Agropecuària.
20. — Banc Hispano-Americà.	45. — Pastisseria Marsà.	71. — Optica Esteve.
21. — Caixa de Catalunya.	46. — Pastisseria Baró.	72. — Peixateria Cuñat.
22. — Caixa de Pensions.	47. — Torrons Roig.	73. — Esports Burballa.
23. — Bar Blanc i Negre.	48. — Calçats Huguet.	74. — Queviures Gil.
24. — Bar Carreras.	49. — Calçats Joan (Pas de la Casa).	75. — Estampacions Metàl·liques Reinox.
25. — Frankfurt «Sió».	50. — Mercat de la Ràdio (Heras - Pas de la Casa).	
	51. — Jaume Areny i Solà.	

PUNT I COMA

Avui ja no està de moda aquella excusa tan oportuna davant una feina que no ens ve de gust: «No tinc prou temps», que en boca de molts avui pren un gust amarg pel fet de disposar d'unes quantes hores més que quan es treballa no es tenen. Sí, quan es treballa sempre s'anhelen les vacances i sembla estrany com quan ja les tens, aleshores voldries treballar; i és que no es pot perdre temps. Ai! quina cosa tan ràpida el temps, tan lenta de vegades i tan complexa per aquells que al llarg de la Història s'han perdut buscant una explicació del que en termes filosòfics queda moltes vegades més lluny d'on podem arribar. Mentrestant, el temps se'ns escapa de les mans. Però no tinc cap intenció per posar-me en assumptes metafísics; precisament el que em dona tombs pel cap gira entorn a un problema físic, que palpem i gairebé ens crema: el problema de tenir «massa temps», i amb això em refereixo a la manca de feina per a milers de treballadors. És evident i som conscients de la crisi que estem passant a l'igual que la viuen altres països, i no ens podem queixar del bé que estem, davant de les tragèdies de molts llocs d'arreu del món. L'atur és el pa de cada dia que ens costa rosegar i digerir, amanit amb una mica de terrorisme, problemes polítics, econòmics... que ens el fan més substanciosos. Sí, tots en n'hem fet ressò però cal distingir una diferència: els qui tenen confiança que s'arreglarà i els qui profetitzen una espècie de cataclisme. Senyors, s'han oblidat de la dita «l'esperança és l'últim que es perd»? No cal ésser tan pessimistes que ja ens ho uin-

ten prou negre. Aquesta crisi no és la primera ni serà l'última; sols cal fer una mirada al llarg de tota la Història que ens prece- deix i veurem que, de tant en tant, l'estabilitat d'un país o bé, d'un regne (en aquells temps) sofreix una depressió més o menys acusa- da i amb més o menys conseqüències, però a la llarga es torna a recuperar l'estabilitat perduda. Ara ens està passant una cosa sem- blant. Malgrat tot, hi han alguns punts blancs en aquest fons ne- gre; un d'ells és el major control que es té de la natalitat des de fa temps, el qual assegura el futur dels que estan naixent. Proje- ctant-nos bastants anys cap al demà, sembla que pujarà darrera nostre menys nombre de gent que, bé haurà de trobar més faci- litats en el treball, ja que sembla que hi seran més poca colla a competir. És clar que no es tracta sols d'un problema laboral, pe- rò de vegades una solució en porta d'altres darrera.

No vull dir amb això, que s'ha de restar amb els braços plegats i dir amén al que passa, esperant el que s'esdevindrà. Cal lluitar i no és fàcil. El que jo he fet, ha estat buscar una mica d'optimis- me sense sortir de la realitat, puix crec que tard o d'hora les co- ses s'arreglen, sempre que es vulguin arreglar.

Encara que tots hem notat la crisi, la sabem dissimular molt bé i més que ignorar-la, intentem espolsar-la de nosaltres i, mira que és apegalosa!

Per això, donem temps al temps. Ai, el temps! curiosa paraula.

TERESA PRADOS

Oficis, festes i costums

En aquells temps de principis de segle, el dia de Sant Antoni Abat semblava que encara respirava a les festes nada- lenques.

La Missa Major, ta nsolemne, després els Tres Tombs i la benedicció dels animals, amb pendonista i cordonistes, co- mitiva de la Confraria i un nombrós acompanyament de vi- latans que menaven les seves cavalleries, camí de la plaça, perquè fossin beneïdes. La música acompanyava els cava- llistes en els Tres Tombs i amb els seus tocs marcial, posa- ven un aire alegre a la festa. Algun any també hi havia «cordera». Un altre costum era anar a fer la copa abans de dinar, a casa del majoral pendonista; amics, parents i con- frares no hi faltaven mai.

En havent dinat hi havia Concert, que generalment es feia al «Café Saló», ja que la Confraria tenia arrendada la sala de sobre per fer-hi el Ball de nit. Fins aquí es veia i és con- templa una bona festa, normal, tirant a gran, religiosa, popular, molt bonica i corresposta. La missa major d'aquell dia era la més assistida de l'any i de molt, hi havia perso- nes que no s'atansaven a l'església ni per equivocació; però per Sant Antoni no faltaven a la missa major. Era la festa grossa de l'hivern, respectuosa i senyora i, a més, també molt de casa.

Al Ball de nit del dia de Sant Antoni ja es respirava un tuf de Carnaval, havien canviat els aires i no tenia res de les Nadalenques, ja semblava un assaig de la Carnavalada.

Aquella nit no es quedava ningú a casa, aquella vetllada era també la més concorreguda de l'any. Al segon ball un toc d'atenció anunciava que a partir d'aleshores allí a la sa- la manarien les dones i la gresca ja estava engegada. Del matí al vespre la festa havia donat un capgirell, s'havia convertit en un preludi del Carnestoltes i ja s'olorava el Di- jous Gras.

Pel Dijous Gras el jovent dels cosidors, sastres i modis- tes, sortien a berenar al defora, com una anticipació de la primavera. La quitxalla i bordegassos es veien per carrers i places, amb «dominós» improvisats, amb un naç de cartró que llavors valia deu cèntims, o algun altre estirabot. El jo- vent, aquella tarda, ja masticava el Carnaval tot fent la berenada i aquest era el tema de conversa.

El Carnaval a la nostra vila, de record molt llunyà, de quan jo era jovent, havia anat evolucionant tirant a bé. Aquells Carnavals ferèstecs, de cafrades i coses de mal gust, s'anaven acabant, perdien força i clientela; fer el «gambe-

rro» no era rendable, la joventut, la gent, es volia mudar i cada vegada més volia gaudir de la festa amb pau i tran- quil·litat, i es va demostrar que això era possible, sense de- ixar de fer Carnaval.

La vigília del Carnaval de l'any 1924 es va fer cavalcada a càrrec de «La Barretina». Llavors aquella societat enca- rra no tenia locals propis; només disposava d'un edifici del municipi al carrer de la Sabateria de Dalt, ara cal Bonet, i per les festes grosses es llogava el local del «Saló», aleshores propietat del senyor Miquel-Ribera.

Aquest any la societat «La Barretina» va organitzar les festes del Carnaval a tota pala, començant la vigília amb la cavalcada d'arribada i esperada del Rei del Carnestoltes, seguit de tres dies llargs i complets d'un lluit i gran Carna- val.

La carrossa reial fou guarnida a la Màsia del Jolonch i la societat va procurar tota la impedimenta de vestits, per- ruques, etc. Rei, Bufó, Patges i comitiva, ben vestits i equi- pats amb elegància i bon gust, es presentaren a la Plaça, davant de Ca la Vila, deixant bocabadats el públic que els esperava. La Junta organitzadora havia sortit a esperar-los a la cantonada de cal Pipa, ara Correus; els fadrins de «La Barretina» anaven tots vestits de frac, sense faltar-hi de- tall. Des de cal Pipa la cavalcada i la delegació del Govern Carnavaler marxaren plegats camí de la Plaça fins a Ca la Vila. Allí des del balcó gran el Rei va llegir el programa de la festa en un llarg pergami, amb molta parsimònia i grans aplaudiments al final.

El primer dia va sortir una Estudiantina amb elements del cor de «La Barretina», cantant cançons humorístiques. En aquella ocasió dirigia la «Tuna» el «Grill», en Jaume Ri- bera, que era el trompeta de l'orquestra.

Als balls de nit, que semblaven més de Festa Major que de Carnaval, hi havia bons premis per a les ninfes que ves- tien millor en el ball de disfresses. No es premiaven els es- tirabots, sinó que es volia estimular el bon gust i el ben ves- tir.

Agramunt, població molt treballadora i també ben amiga de les festes, tenia un Carnaval tradicional que venia de lluny, carregat de grans defectes, però poc a poc es va anar polint, traient-li el que tenia de dolent i s'acabà celebrant- lo amb ordre, d'una manera llúida com cap altra festa de l'any.

FERRAN ROS i PIJUAN

campanya per la normalització de la llengua catalana

Recollint la iniciativa de la Generalitat, l'ajuntament d'Agramunt s'ha fet ressò de la Campanya per la NORMALITZACIO del català, que ja s'està endegant en molts indrets i ciutats de Catalunya.

La responsabilitat d'engegar la campanya ha estat atorgada a una comissió formada per representants de diverses entitats cíviques i culturals de la nostra vila. La responsabilitat que la campanya contnuï, fins que no en calgui cap més, ja ultrapassa les possibilitats de la comissió. Recau en tots i cadascun dels qui vivim i treballem a Agramunt i que ens sentim ciutadans d'una nació que és Catalunya, la llengua de la qual ha estat, és i ha de ser la catalana.

La campanya no és dirigida contra la llengua castellana. No hi ha necessitat de fer-ho, puig que el coneixement d'un altre idioma sempre pot ser útil, encara que ens l'hagin fet aprendre per la força. De totes maneres, cal respectar la llengua castellana, car és la llengua materna de molts nouvinguts que, tanmateix, tenen el dret (legal i moral) i el deure (només moral) d'aprendre l'idioma del país on viuen i treballen.

Fetes aquestes puntualitzacions que, fins a arribar a la normalització de la nostra llengua haurem de fer, exposem uns punts bàsics de realitats que justifiquen plenament la necessitat d'engegar aquesta campanya:

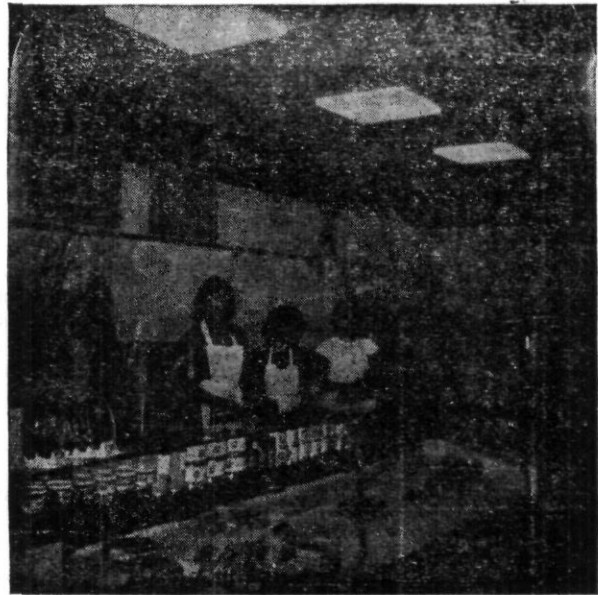
— El català és l'única llengua pròpia de Catalunya.

— Malgrat això, un elevat percentatge de catalans el parla incorrectament i amb dificultat, i encara és més alt el nombre de catalans, que no sap escriure en la llengua del seu país.

— Una bona part del poble català no és conscient de la greu problemàtica que suposen les dades esmentades en els punts anteriors.

Aquesta campanya de normalització de la llengua catalana pretén doncs, incidir en tots els àmbits de la nostra vila (escoles, fàbriques, botigues, entitats, etc.). Per tant, la col·laboració de tots els convilatans ens és necessària i imprescindible.

ADHERIU-VOS A LA CAMPANYA. ENVIEU LES VOSTRES ADHESIONS A SIO, ON HI SERAN PUBLICADES.

Establiments **GALCERAN**

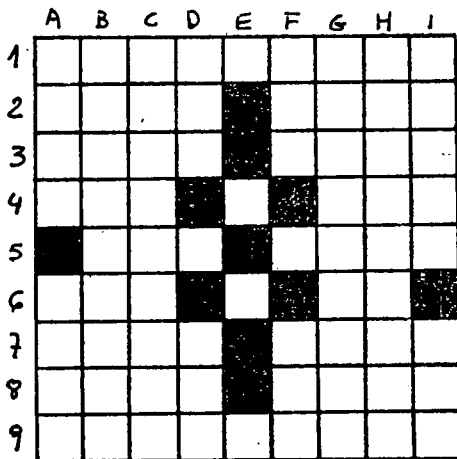
Carnisseries Queviures

Tels. 39 00 11 - 39 01 81
AGRAMUNT

amenitats

ENCREUATS

- Soroll que segueix al llamp. Vocal. En francès, no.
- Abans. Consonants.
- Nom de lletra. Consonant. Vocals.
- Forma prefixada del mot llatí «pes pedis», peu. Afecció de la pell caracteritzada per petites pústules.
- Humor serós i acre que raja de les plagues i tumors malignes. A l'inrevés, cadascuna de les barres de ferro o acer amb què es formen les vies d'un ferrocarril.
- Fruit del caramboler.

- Tallat arran. Símbol químic del sofre. Violenta irritació contra algú o alguna cosa.
- Símbol químic de l'oxigen. Vocal. Consonant. Mil.
- Pagament. Cinquanta. A l'inrevés, tou.
- Acció d'imantar o d'imantar-se, l'efecte.
- Pertanyent o relatiu a l'abdomen.
- De baixa qualitat, mesquins, menyspreables. Epoca.

HORIZONTALS:

- Desposseir legalment algú de la propietat.
- Feia conèixer per mitjà de paraules. Trona elevada, generalment de pedra, que hi havia en les esglésies primitives.
- Verga d'acer, de fusta flexible, etc., amb una corda fixada en els seus dos extrems (plural). jutge de causes civils en els pobles mahometans.

VERTICALS:

- Temps transcorregut des que un home ha començat a viure. Que narra en vers una acció heroica, els fets gloriosos i els herois d'un poble.
- El fet de parlar sense substància.
- Que picona.

SOLUCIONS

- A. Edat. Epic; B. Xerrameca; C. Picona.
 D. Ras. S. Ira; E. O. O. C. M.; F. Pac.
 G. Imantació; H. Abdominal; I. Rots. Era.
 J. Expatriar; 2. Delat. Ambó; 3. Arcs.
 Cadi; 4. Tro. O. Non; 5. Ema. C. Al; 7. Pe.
 dl. Acné; 8. Icor. Har; 9. Carambola.
 VERTICALS:
 1. Horitzontals; 2. Delat. Ambó; 3. Arcs.
 Cadi; 4. Tro. O. Non; 5. Ema. C. Al; 7. Pe.
 dl. Acné; 8. Icor. Har; 9. Carambola.

EL CALENDARI AMB REFRANYS

GENER

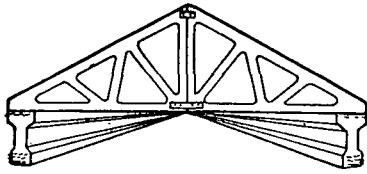
Per Sant Vicenç, marxen les boires i vénen els vents.
 Pluja de gener, cada gota val diner.
 Pel gener, el camp llaurar, la vinya podar i el vi trascolar.

FEBRER

Per Sant Macià, l'oreneta ve i el fred se'n va.
 Pel mes de febrer, treu flor l'ametller.
 Pels dies de Carnestoltes, molt vi i poques-soltes

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

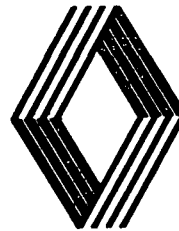
Tel. 39 07 36

Turrone's, R.V.

CHOCOLATES *Viladàs*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per VICENS - BONET, S. A.

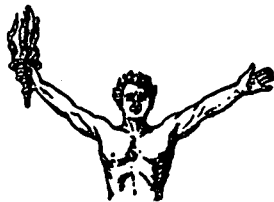

AGENCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Ctra. Artesa - Tàrrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Electrodomèstics
VILANOVA

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Tel. 39 08 90

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

FUTBOL

Resultats del Club de Futbol
Agramunt, del mes de gener

Agramunt - Capellades	2-0
Balaguer - Agramunt	2-0
Oliana - Agramunt	2-2
Agramunt - Rubí	1-1

Resultats de la Jornada del 31 - 1 - 82

Mediterrani - Artesa de Segre	3-3
Martinenc - Tàrrega	3-0
Bellcairenc - Roquetes	3-0
Turó de la Peira - Martorell	Susp.
Sant Maur - Vilanova del Camí	2-2
Sant Cugat - Capellades	1-2
Poble Sec - Balaguer	3-2
Mollerussa - Oliana	0-2
AGRAMUNT - Rubí	1-1

Classificació General Actual

Rubí, 33 punts; Martinenc, 29; Artesa de Segre, 23; Turó la Peira, 20; Capellades i Martorell, 19; Balaguer, Oliana i Sant Cugat, 18; Mollerussa, Tàrrega, i Vilanova del Camí, 17; Sant Maur i Poble Sec, 16; AGRAMUNT, 15; Bellcairenc, 14; Roquetes, 5.

Hem tingut la visita del Líder i Campió, l'equip del Rubí. Aquesta visita era esperada i temuda per la nostra afició, solament han perdut un partit i aquest cas del segon classificat, això és una gesta que solament la realitzen els grans equips.

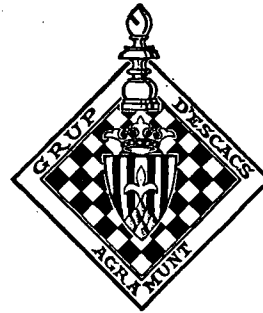
Doncs bé, aquest magnífic equip ens ha visitat i tampoc no ens ha pogut guanyar, això sí, ens ha departit una bona tarda de futbol i al mateix temps, en ha donat l'ocasió de comprovar que els nostres han millorat moltíssim, que tenim un bon equip, ben capaç de donar-nos bones tardes de futbol i també eloqüents victòries que és el que desitgen tots els aficionats de la nostra Vila. L'empat a un gol, que podia molt ben ésser una victòria d'acompanyar-nos un xic la sort, es va quedar curt, ja que per poc joc i ocasions de gol, mereixíem la victòria.

Hem recuperat els lesionats, encara que ens falta l'Agules, també hem ajustat l'equip amb nous fitxatges; en Pini, Portilla i Kique, són els nous incorporats al conjunt, que li han donat: rapidesa, força i qualitat.

Esperem i confiem, doncs, que d'ara en endavant, es faran gols, es guanyaran partits i es fugirà de la zona del descens.

La qualitat de joc augmentarà, la tranquil·litat tornarà entre els aficionats i tornarem a viure dies d'illusió i glòria, per als nostres colors.

JAUME BRILS

ESCACS

Una vegada acabat el campionat provincial per equips, el Grup d'Escacs ha iniciat el cinquè torneig social. En ell hi prenen part

vuit jugadors que jugaran la competició tots contra tots, de la qual en sortirà un vencedor que haurà estat el jugador més regular del moment actual.

A Lleida capital s'ha iniciat el campionat provincial individual juvenil i, del nostre equip hi prenen part: Laureà Giménez, Joaquim Borges i Jordi Cufiat, aquest, valder per participar al de Catalunya i al Nacional per al campió, esperem que la sort els sigui propícia.

AGRAMUNT, 3 — VIC, 7

El dia 31 de gener començaran les eliminatòries de Catalunya per equips. A l'Agramunt, que per haver quedat campió provincial, representava les comarques de Lleida dintre de la seva categoria, li tocà de jugar amb el Vic. Encara que el resultat ens sigués advers l'encontre fou molt interessant, es jugà unes partides molt belles i llargues sobrepasant les quatre hores de joc, al final la victòria s'inclinà a favor dels de la comarca d'Osona.

Després d'una temporada tan brillant com havia fet el nostre equip sembla que aquest resultat hagi estat una mica abultat, però vista la cosa es pot considerar normal. En primer lloc, hem de reconèixer la vàlua del Vic que és un equip expert i, segonament, quasi sempre que juga un grup de la nostra província, contra els de Barcelona, es perd. Essent un dels motius principals que, a les comarques de Barcelona, els equips són de deu jugadors i, a les de Lleida són de cinc. Aquesta modalitat fa que, en algunes poblacions no massa grans, els sigui més fàcil de fer l'equip i, en certa manera, es fomenta més aquest esport, però en arribar a les eliminatòries que els equips han d'ésser de deu, tal com mana el reglament, el grup que té els jugadors més ben «rodats» en sol sortir guanyador.

PAULI RIBERA

GRAN MERCAT El Rebost

Carrer de Sió, 15

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA

Instal·lacions per a Granges

Reparació de tota classe de
Maquinària Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

Articles de Caça i Esport

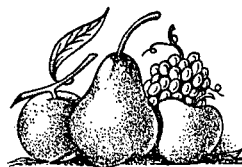
Esteve Llagunes

ELECTRÒDOMESTICS

Representant de les Màquines de Cosir

ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 390261

Fruites Serra

**JOGUINES
OBJECTES
REGALS**

l'Ultima Novetat

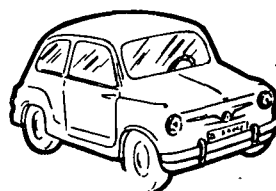
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n. AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS·SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

EL Ton de l'Humor

per Josep Fàbregas

Bromes d'aquestes no les tolero. Jo massoquista, jo sàdic? maleït siguís! I em digué: «Ton on és el teu bon sentit de l'humor». Si l'agafo li faig mal, us ho asseguro. Però si fins el clergat ho diu que, ser sarcàstic equival a ser poc menys que peccador. El pitjor diu que és, la hipocresia, l'enganyar la gent, abusar de la seva bona fe, tractar-los paternalísticament, voler-los manipular, alligonar, utilitzar-los vaja. Pecat diu, és això, això sí que és pecat! Voler alguns que les persones siguin just a la mida de les seves conveniències, i això, tot, per no estar a l'altura dels temps en què vivim, perquè creuen que perilla el seu benestar, que certes institucions trontollen. Amb la capeta del progressisme alguns, un progressisme discriminatori, classista, ridícul i superficial, al que més arribaran serà que, dos i dos són quatre. Aquesta gent es creuen obrar poc menys que, per inspiració divina i, si són ateu, obligats a posar-se en tot perquè sinó que malament anirien les coses sense la seva participació.

Ja deia Sòcrates que: Un esperit lliure no deu aprendre com un esclau. Al ser, li hem de donar i tractar-lo, com voldríem que se'ns tractés a nosaltres. Nosaltres i ells l'hauríem d'aspirar a nivellar les diferències, uns pujar, altres baixar, tendint a la igualtat i, no em refereixo solament en el que respecta a situació econòmica, sinó a tot, educativa, cultural... en definitiva, per dir-ho en una paraula, integral. Cal aspirar a la utopia de l'aconseguir ser, sers, tots, integrals. Els conceptes ensenyar i aprendre, mestre i alumne, són complexos i relatius, potser és que tots podem i hem d'aprendre de tots i, potser el que cal és, desterrar tot egoisme i privilegi. I amb molt mala bava continua: «Ah burgès! que ben assegut estàs, com dorms a les nits, com paladeges els bons àpats, que tranquil·la tens la consciència, com acceptes les corones de llorer, com saps dissimular el teu odi, quant art en els teus cops al pit i a les espatlles, tant dels qui estan per sota, com dels qui estan per sobre de tu. Salut i diners! Déu és amb tu, t'ha elegit, ja ho saps, tranquil, doncs. Tu mai no t'alteres, no perdís mai la paciència, ni crides, ni et poses nerviós, et pomen totes. I, si problemes se't presenten, saps —no com altres— sobreposar-te a ells. Ets ferm, gran i, tu ho saps. A vegades et deus mirar al mirall i deus dir-te a tu mateix, el satisfet que estàs de tot tu. De la teva figura, de la imatge, de l'obra que fas i de la feta que queda darrera teu, en consells sobretot. Deus plorar de plaer en sentir-te admirat, estimat, també envejat i incomprès a vegades, però a tots estimes tu, perquè etl la humilitat personificada, saps que aquesta és la capeta que dona millor resultat, la de la falsa humilitat.»

Aquella frase de : «Un home a més de ser bo, ho ha de semblar» què clara que la tens, sobretot el semblar-ho. I continua: «Si tinguéssim en compte les teories de Henri Laborit! almenys les exposades en la pel·lícula excel·lent de Alain Resnais «El meu oncle d'Amèrica», si hi reflexionéssim o, almenys els mestres —de mestres ho som tots, de pedagogs ho som tots, no he dit bons, eh!— però ca, el virus del mal conservadorisme frena el progrés, ho frena tot i, al ser se'l va fent recelós, astut, agressiu, violent... Per mostra, no un, dos botons, Reagan i Breshnev. I és que el model Cromagnon de domini és, l'elegit per la nostra societat. O ets dominat, o se't domina.

† CECILIA TORRES I MASES

Vídua de Josep M.^o Lailla i Mayral
FILLA D'AGRAMUNT

que morí cristianament a Barcelona, el dia 6 de febrer de 1982
confortada amb els Sts. Sagraments i la Benedicció Apostòlica
A. C. S.

Els seus afligits fills: Josep M.^o i Teresa; néts, Josep M.^o i M.^o Assumpció; besnétes, M.^o Assumpció i M.^o Teresa; nebots i la família tota, ho fan saber a llurs amics i coneguts, pregant-los-hi la tinguin present en les seves oracions.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

MES DE GENER

NAIXEMENTS

Ester Serrano i Sardà	dia 1
Miriam Buireu i Parra	dia 4
Lluís Guixè i Solé	dia 8
Marta Farreny i Tòrné	dia 20
Maria - Carme Rubinat i Figuera	dia 28

MATRIMONI

Jaume Fitó i Ribalta, amb	
Maria - Carme Márquez i Ortiz	dia 9

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE GENER

Dia 12	2'5	litres m.
" 14	3'5	"
" 16	19	"
Total	25'0	litres m.:

L'observador: Deudat Pont

Ajudeu SIÓ,
subscrivint-vos-hi!

Col·laboreu-hi!
Anuncieu-vos-hi!

SIO, ÉS DE TOTS!!

AGRO-SIÓ, S. A.

Al servei de la pagesia
d'Agramunt i comarca

Cereals, Adobs, Llavors,
Herbicides, Insecticides
i Pinsos

Ctra. d'Artesa Tel. 39 06 62
AGRAMUNT

L'Ajuntament Informa

OBRES

Han començat ja les importants obres de pavimentació, clavegueram i xarxa d'aigües en les places de l'Om, Hospital, Amball, Dula, Pare Gras, i carrers Estudis Vells i Muralla, completant-se d'aquesta manera el pressupost extraordinari d'inversions corresponent a l'any 1.981. Actualment, s'està preparant el d'enguany, per poder efectuar les obres dins el mateix any administratiu.

POLIESPORTIU MUNICIPAL

Continuen a bon ritme les obres en aquesta nova zona esportiva. Cal assenyalar com a novetat, l'ampliació del projecte inicial dels vestuaris de les piscines per tal d'ajustar-se a les normes NIDE. El major cost d'aquesta ampliació s'ha vist compensat amb un augment de pessetes en els cinc milions inicials de subvenció de la Direcció General d'Esports, així com una subvenció per a la pista poliesportiva, no prevista inicialment.

ESPORTS

El dia 31 de gener tingué lloc, organitzat pel Consell Municipal d'Esports, el 1.er CROSS VILA D'AGRAMUNT que inicialment estava programat pel dia 17 de gener, però que el mal temps obligà a suspendre.

En les pàgines centrals d'aquest número, trobarà el lector àmplia informació d'aquesta prova esportiva. Des d'aquí ens cal agrair l'ajuda i col·laboració de les nombroses persones i entitats que han fet possible la celebració d'aquest Cross Intercomarcal.

MODERNITZACIO

En la política que des de bon començament es marcà el Consistori de modernitzar, agilitar i posar al dia l'administració i els serveis municipals, el Plenari del mes de gener acordà portar a terme, per la Comissió d'Hisenda, la revisió dels Padrons Fiscals i la mecanització dels mateixos, així com el canvi i modernització de la instal·lació telefònica de Ca la Vila.

NOMENAMENT

El Ple de la Corporació nomenà el Conseller del Patrimoni Cultural Josep Bertran i Puigpinós, representant del nostre Municipi al recentment creat Patronat del Museu Comarcal de l'Urgell.

BOMBERS

Ha estat signat entre l'Ajuntament i la Generalitat, el conveni de Prevenció i Extinció d'incendis i de Salvaments que ja donarem a conèixer íntegrament fa un parell de mesos.

Actualment, i després dels cursets realitzats pel cap de la brigada municipal a Lleida a Barcelona, s'estan portant a terme l'organització del servei de voluntaris locals que integraran la unitat de 16 bombers que segons l'esmentat conveni li correspon a la nostra vila.

CONSELL MUNICIPAL

Presidit pel Conseller Joan Puig i Ribera s'ha format el Consell Municipal de Normalització del Català encarregat de dur a terme la campanya de normalització del nostre idioma. Formen aquest Consell, a més de l'autoritat municipal: Col·legi N.S. dels Socors, Josepa Besora; Escoles Nacionals, Ernest Cauapap; Institut de Batxillerat; Angel Canet; Coral d'Avui, Núria Ginestà i Jaume Vilasarau; Grup Escènic, Margaret Creus; Grup Escolta, Carme Vicens; «Sió», Joaquim Felip; Consell Municipal del Patrimoni, Ramon Vicens; Creu Roja, Francesc Cifuentes; Cursos de Català per a adults; Pere Mora, professor, i els alumnes Rosa M.ª Bertran, Anna Santacreu, Rosa M.ª Serra i Rosa M.ª Solé.

SOL·LICITUD I COMUNICACIO

El Plenari de gener acordà la següent moció:

«Donat que el monument històric conegut pel Pilar d'Almenara,

situat dins el Municipi d'Agramunt, està sofrint un continuat i intens enderrocament (principalment provocat pels desaprensus que el visiten i que, en l'intent de voler-lo escalar, n'arrenquen pedres); considerant que és una peça històrica de considerable valor, ja que es tracta d'una torre de defensa de l'època de la Reconquesta i, al costat del mateix encara hi ha les ruïnes d'una església romànica, algunes pedres de la qual, certes persones enemigues de l'art s'enduen d'allà; i, finalment, considerant el magnífic paratge on està situat el dit Pilar d'Almenara,

»Aquest Ajuntament aprova en Ple ordinari i en el catorzè punt de l'ordre del dia:

«— Comunicar el fet a la Secció corresponent de Cultura de la Generalitat de Catalunya, per tal que, examinat el cas es prenguin els determinis i les accions que es creguin més oportunes.»

URBANISME

En el Ple celebrat el passat dia 29 de gener, el Consistori aprovà inicialment per unanimitat les Normes Subsidiàries de Planejament presentades per l'equip redactor, una vegada fetes les modificacions assumides en bona part per la trentena llarga d'al·legacions i suggeriments rebuts amb motiu de l'exposició informativa de les mateixes que, d'acord amb el que preceptua d'Art. 125 del Reglament de Planejament Urbanístic, es féu durant el passat mes de maig de 1.981.

Seguint, doncs, les directrius del mentat Reglament, procedeix fer ara una nova exposició pública de les Normes durant un termini de 30 dies, a comptar des de la data de publicació en el B.O. de la Província de dita exposició, perquè els qui es considerin afectats puguin formular les pertinents impugnacions. L'Ajuntament anunciarà oportunament i amb profusió, la data en què començarà a comptar dit termini i també, per una millor informació de tothom, es promourà una conferència pública a càrrec dels tècnics de l'Equip redactor, aclaratòria de quants dubtes puguin presentar-se. Tenint en compte la importància que el Planejament Urbanístic futur té per la nostra Vila, el Consistori espera i destija que es desperti el màxim interès de tot el veïnat.

LLICENCIES D'OBRES

A Ramon Penella i Castellà, per col·locar una llosa al balcó de la casa al carrer del Castell, 64.

A Joan Ibarz i Raluy, per obres interiors al magatzem de l'Avinguda de Catalunya, Edifici La Torre.

A Pere Rovira i Pijuan, per condicionar tenda i col·locar porta enrotllable a la Plaça de l'Església.

A Ramon Torres i Solà, per pròrroga de quatre mesos, per obres al local de l'Avinguda de Marià Jolonch.

A Josep M.ª Baró i Marquilles, per cobrir un solar al Cr. de Sió.

A Josep M.ª Jolonch i Trepal, per realitzar diverses obres en la casa al carrer de la Muralla.

A Manuel Pedraza i Carmona, obres interiors en la casa del Cr. dels Teixidors.

A Josep Baró i Marquilles, per enrajolar un local en la casa del carrer de Sió.

A Glòria Vidal i Carulla, per construir paret mitjanera en la casa de la Palça de l'Hospital.

A Manuel Vallecillos i Garcia, per construir una paret de tanca del seu pati a la carretera de Tàrraga.

A Albert Cufat i Serra, per a què pugui canviar uns pals de ferro per uns de pretensat, en la tanca de la fàbrica, al carrer de la Capella.

A Jaume Areny i Solà, per obres interiors en la tenda, al carrer de Sant Joan.

A Antoni Pla i Puig, per obres interiors en la casa, al Raval de Puigverd.

A Sebastià Hera i Pérez, per construir edifici de nova planta al

carrer del Clos.

CONNEXIONS D'AIGUA POTABLE

A Joan Vilalta i Sorribes, per una connexió a la casa situada al carrer del Clos.

A Joan Ibarz i Raluy, per la connexió al magatzem de l'Avinguda de Catalunya.

A Bartomeu Sánchez i Maldonado, per connectar en casa, al carrer del Clos.

A Jaume Escolà i Solà, junció per al seu pis al Cr. de Pau Casals.

A Manuel Espinagosa i Ganzález, per la casa al carrer Petronella d'Agramunt.

A Cambra Agrària Local, per la connexió al seu magatzem al Polígon Industrial.

A Bisbat d'Urgell, per connectar al seu pis al Cr. de Sant Joan.

CONNEXIONS DE CLAVEGUERES

A Miquel Serra i Teixidor, per a la seva casa al Cr. del Clos.

A Enric Omedes i Codina, per a la seva casa al Cr. del Clos.

A Joan Jové i Solé, per a la seva casa al Cr. del Clos.

A Jaume Solé i Balagueró, per a la seva casa al Cr. del Clos.

A Vicenç Castellà i Ribalta, per a la seva casa al Cr. del Clos.

A Teodor Melero i Gasqued, per a la seva casa del Cr. del Clos.

GUALS PERMANENTS

A Josep M.ª Poch, per al seu garatge, al Cr. Angel Guimerà.

ALTRES LLICENCIES

A Antoni Creus i González, per col·locar un rètol lluminós en la seva cafeteria, a la carretera de Tàrraga.

A la Companyia Telefònica, per desmuntar uns pals dels telèfons en l'Avinguda de Catalunya.

FACTURES APROVADES

F.E.C.S.A., enllumenat públic	292.290
Idem., força motriu	150.860
Idem., dependències Municipals	9.285
Ramon Puigpinós, treballs de fusteria	38.623
Pere Riera, per material elèctric	8.974
Ramon Puigpinós, treballs fusteria	15.625
Ramon Gili Cases, treballs avaries aigües	13.632
Miquel Rovira, reparació vehicles Municipals	5.510
Calixte Roqué, treballs serralleria	8.827
Antoni Figueres, material, confeti, etc.	7.568
Bar Blanch i Negre, begudes comissió de festes	13.000
Decoracions Zurita, material Reis Màgics	6.537
Domènec Ros, treballs de ferreteria	3.447
Ros Roca, torniquet tolva complet	2.400
Llibreria l'Espiga, material d'oficina	1.800
Vucanitzats Ibarz, coberta vehicle Municipal	1.004
Domènec Ros, treballs ferreria	14.526
Jordi Padullés, treballs ferreria, depl. Municipals	15.481
Domènec Ros, treballs ferreria	608
Estació Servei, carburants vehicles Municipals	20.722
Ramon Puigpinós, treballs fusteria	20.903
Joan Molgó, materials per obres Municipals	18.624
Foment Pro-Mercat, quota mes de desembre	5.000
Prefabricats i Marbres del Sió, per material	62.933
Astron Internacional, material per la brigada	2.777
Jaume Areny, per begudes	3.295
Sebastià Albareda, treballs i material electricista	13.184
Cristalleries Agramunt, material de cristalleria	5.504
Carbó, un viatge d'adob animal	2.500
Calixte Roqué, treballs serralleria	11.120
E.S.A., Agramunt, combustible vehicles Municipals	249.092
Companyia Telefònica, rebuts octubre	16.706
Pere Riera, 1 comptador 111, obres Piscines	16.396
A. Zurita, treballs ferreria	874
Lluís Vila, revisió senyals gual i altres	5.230
Pere Boncompte Alsedà, 100 kgs. d'ordi	1.800
Foment Pro-Mercat, mes de gener	11.000
Ferreteria Molinet, per pintura obres Municipals	5.327
Idem., estufa i tubs	29.428
J. Jové Solé, reparacions servei d'aigua potable	4.551

Idem. diferents treballs per obres Municipals	4.355
Idem., reparacions en edificis Municipals	480
Idem., materials obres Municipals	1.465
Idem., construcció de reixes per clavegueres	13.240
Idem., reparació vehicles Municipals	4.151
Idem., senyals via pública	1.820
Idem., planxa protecció tensor faroles	150
Institut Nacional de Batxillerat, llum aules E.G.B.	18.876

EDICTE

L'Ajuntament en Ple, en sessió ordinària celebrada en data 29 de gener de 1982, adoptà, entre d'altres, els acords següents:

- 1. Aprovar inicialment les Normes Subsidiàries del Municipi d'Agramunt.*
- 2. sotmetre a informació pública les Normes així aprovades, pel termini d'un mes, mitjançant edicte publicat en el Boletín Oficial de la província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en Tauler d'Anuncis de l'Ajuntament, en el diari «La Mañana» de Lleida i en el diari «Avui» de Barcelona.*
- 3. Durant el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de l'inserció de l'anunci en el Boletín Oficial de la província, podran ser examinades les Normes a la Secretaria de l'Ajuntament. Qualsevol persona natural o jurídica pot formular dintre del termini expressat, les al·legacions que consideri pertinents mitjançant escrit que haurà de presentar al Registre General, i per qualsevol dels sistemes previstos en la legislació vigent.*

La qual cosa es fa pública per a general coneixement i de conformitat al que estableix l'article 41.1 de la vigent Llei del Sòl, text refòs, aprovat pel Real decret 1346/1976, de 9 d'abril, i en l'article 128 del Reglament de Planejament, aprovat per Reial Decret 2159/1978, de 23 de juny.

Agramunt, 1 febrer de 1982. EL BATLLE

La part més vella de la Vila, és objecte d'una completa renovació en els seus serveis més elementals, com són la pavimentació aigua i clavegueres.

Una història jueva

per Guillem Viladot

Una vegada un noi s'enamorà d'una noia.

— T'estimo!

— No m'ho crec.

— I per què?

— Tu, a qui estimes de debò és a la teva mare.

— Sí, és cert; però t'estimo més a tu.

— No ho crec.

— Què vols com a penyora del meu amor?

— Vull... No, no series capaç de donar-m'ho.

— Mana!

— Sigui el que sigui?

— Sí!

— Fins i tot...

— Sí!

— Doncs com a penyora del teu amor vull el cor de la teva mare.

De moment el noi quedà una mica atabalat, però de seguida es refeu i va córrer cap a casa seva. Hi entrà de puntetes. La seva mare dormia. Esplèndid! Ho aprofità i, d'una revolada, li arrencà el cor.

Amb el cor a la mà sortí de casa i es posà a córrer pels carrers de la ciutat. La noia, la seva estimada, vivia lluny, en una mena de masia. El noi no parava de córrer. Què gran que era la ciutat! Mai, com ara, no se n'havia adonat. Carrers, places, cruïlles. Sempre amb el cor a la mà. Un cor que sagnava. Calia esquivar els cotxes, els

autobusos, els transeünts. Què complicada és una ciutat.

Després d'atravessar el centre enfilà cap els suburbis. No ho hauria dit mai que la ciutat tingués tants ravals, i que els ravals fossin tan plens de canalla, de gats, de gossos i de dones aturades a les cantonades... Passà els ravals i, finalment, sortí al camp. El noi respirà. Ja havia passat el més difícil. Ara, ja sabia el camí. Però aquell dia es girà un vent estrany que li frenava la cursa. El cel semblava ennuvolat-se. A més, de les vores dels camins en sortien tota mena de bestioles: esquirols, conills, guineus... I dels arbres en baixaven tota mena d'ocells: esparvers, òlibes, gralles... I aquelles bestioles es ficaven al mig del camí. El vent es violentà i començà a trencar branques dels arbres i llucs de les mates. Amb el difícil que havia estat la ciutat, ara només faltava això! El pobre noi havia de fer veritables equilibris per no ensopagar.

Però ell era àgil, molt lleuger, molt destre. No hi havia entrebanc que fos prou obstacle per barrar-li el pas. Una força especial el menava per damunt de tot: l'amor a l'estimada. Amb el cor de la mare a la mà aviat erribaria davant del seu amor i n'hi faria ofrena. Ja faltava poc: Estava segur, molt segur, que res no el destorbaria. Però...

Tot d'una, sense saber com, el noi ensapegà amb una pedra, amb una petita pedra. No va ser cap fera ni cap muntanya: va ser una petita, insignificant pedra.

Va caure tan llarg com era. I el cor de la seva mare anà a parar per terra. Quedà tot brut de fulles i de pols. Aquella massa de sang bruta, però, encara batejava. Aquell cor encara era viu. En adonar-se que aquell noi havia caigut, trencà el silenci que fins aleshores havia guardat i digué:

— Fill meu, t'has fet mal?